

AESCHYLI

EUMENIDES

EDIDIT

MARTIN L. WEST

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCMXCI

Die Deutsche Bibliothek – CIP-Einheitsaufnahme

Aeschylus:

[Eumenides]

Aeschyli Eumenides / ed. Martin L. West. – Stutgardiae :

Teubner, 1991

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

ISBN 3-519-01017-8

NE: West, Martin L. [Hrsg.]

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Stuttgart 1991

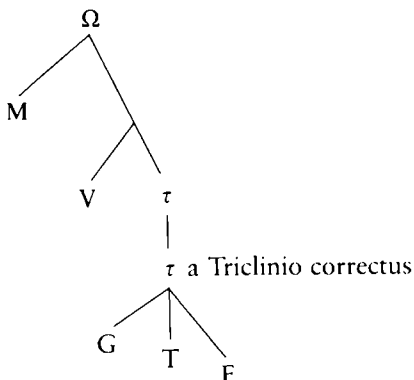
Printed in Germany

Gesamtherstellung: Passavia Druckerei GmbH Passau

PRAEFATIO

De codicibus Orestiae et Supplicum

In Agamemnonis textu constituendo quinque libris nitimur, MVGTF. Sed soli T F totam fabulam conservant, ceteri minus dimidio. Stemma est hoc:

M est liber longe vetustissimus atque optimus, Laur. 32.9 (saec. x); nec tamen semper lectionem meliorem praebet, sed omnia sunt acri iudicio perpendenda. Adsidue correctus est ab eo qui scholia adscripsit (M^s); sollers fuit homo, qui lectiones ex scholiis extrahere quibat, hic illic coniecturas suas adiecit, verum nonnumquam lectionem meliorem oblitteravit.

τ est exemplar deperditum, quod Demetrius Triclinius ca. 1315–20 emendationibus quibusdam scholiisque metricis exornavit; idem postea codicem T conscripsit novisque

emendationibus textum immutavit. Quicquid igitur consentientes GTF vel GF vel TF offerunt, quaerendum est utrum primitus in codice τ e traditione fuerit, an inter priora Triclinii emendamenta numerandum sit.

In Eumenisim pariter res se habet, sed abest V, familiae τ accedit liber quartus recentior E. In Choephoris autem, ut in Supplicibus, exstat M solus cum apographis suis, quae infra recensentur.

Virorum doctorum nominibus in apparatu adhaerent plerumque numeri qui ad opera paginasque referant: clavem reperies in indice criticorum qui in editione maiore pp. LVII–LXXIX prostat, in hac minore autem propter amplitudinem non recipi potest.

INDEX SIGLORVM

LIBRI PRIMARI

- Π_5 Pap. Oxy. 2178, saec. ii: Ag. 7–17, 20–30
 M Laur. 32.9, saec. x: Ag. 1–310, 1067–1159, Cho., Eum.
 V Marc. gr. 468 (653), ca. 1270: Ag. 1–348
 τ -G Marc. gr. 616 (663), ca. 1321: Ag. 1–45, 1095–fin.,
 Eum.
 T Neapol. II F 31, ca. 1325: Ag., Eum.
 F Laur. 31.8, ca. 1335–1348: Ag., Eum.
 E Salmantic. Bibl. Univ. 233, ca. 1450–1470: Eum.

CODICIS M APOGRAPHIA

- Ma Laur. S. Marco 222, saec. xiv in.
 Mb Bonon. Bibl. Univ. 2271, saec. xv
 Mc Guelferbytanus Gud. gr. 4° 88, ca. 1495
 Md Scorial. T.I. 15, ca. 1540
 Me Par. gr. 2886, ca. 1518–1521
 Mf Monac. gr. 546, saec. xvi

SIGLA CETERA

Ω	lectio omnium codicum vel utique archetypi
Σ	scholium vetus (Σ ^λ scholii lemma; Σ _I scholium in cod. I)
Σ*	scholium incertae aetatis
Φ	commentarius paraphrasticus in triadem, saec. fere xii
Θ	Thomae Magistri textus
T ^σ	Triclinius in scholio suo
A ¹ , A ²	A a prima /ab altera manu correctus
A ^a , A ^c	A ante/post correctionem
A ^{a?} , A ^{a?}	A, fort. a.c./fort. A a.c.
A ^{a2} , A ^{as}	A ante correctionem ab altera manu/a scholiorum scriba factam
A ^x	A ante vel post correctionem (incertum utrum)
A ^{gl}	glossema in A, vel lectio quasi glossema adscripta
A ^{γq}	varia lectio cum γq. in A adscripta
A ^{mg}	A in margine
A ^r	A in rasura
A ^s	A tum correctus cum scholia addita sunt
A ^{ss}	lectio in A super lineam scripta
A ^t	A in textu, altera lectione inter lineas vel in margine adscripta
A ^{uv}	A ut videtur
A+	A cum alio quodam codice (vel plus uno) qui saepe ab eodem hyparchetypo pendet (cf. pp. VIII sqq.)
	littera erasa
*	littera obscura
α	littera quae α videtur esse
[]	textus periit
L J	papyrus periit

¶	¶	delevit scribe
{	}	delenda censeo
<	>	inserenda censeo
<XO.>		nec personae nota nec paragraphus est in cod(d).
†	†	corruptela non sanata
		finis versus vel lineae
ci.		coniecit, coniectura
ss.		suprascriptit, cum suprascripto
u. v.		ut videtur

VIRORVM DOCTORVM NOMINA BREVIATA

Asul(anus)	Dind(orff, W.)	Tricl(inius)
Aur(atus)	Rob(ortello)	Turn(ebus)
Blomf(ield)	Scal(iger)	Vict(orius)
Casaub(onus)	Steph(anus)	Wil(amowitz)

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

Ἄριστοφάνους γραμματικοῦ ἡ ὑπόθεσις

Ὁρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἑρινύων
βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν
τῆς Ἀθηνᾶς· ἥς βουλῇ νικήσας κατήλθεν εἰς Ἄργος. τὰς
δὲ Ἑρινύας πρᾶυνασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ'
5 οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα

Πυθιάς προφῆτις· Ἀπόλλων· Ὁρέστης· Κλυταιμῆστρας
εἵδωλον· χορὸς Εὐμενίδων· Ἀθηνᾶ· προπομποί·

ἄριστο* γ^ο ἡ ὑπόθεσις M: om. τ 3-4 cf. Harpocr. s. v. Εὐμενί-
δες p. 140.13 Dind. Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν
κρίσιν τὴν Ὁρέστου φησὶν ὥς ἡ Ἀθηνᾶ πρᾶυνασα τὰς
Ἑρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὁρέστην Εὐμενί-
δας ὠνόμασεν 4 πρᾶυνασα Harpocr.: πρᾶυνασ M: πρᾶυνού-
σας τ

